

Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

1. Wat is de aanleiding?

In het regeerakkoord 2017-2021 "Vertrouwen in de toekomst" (hierna: regeerakkoord) hebben de fracties van de partijen VVD, CDA, D66 en ChristenUnie een pakket aan maatregelen aangekondigd om de stapeling van eigen betalingen voor de (langdurige) zorg en maatschappelijke ondersteuning te verminderen. Op die manier borgt het kabinet dat de zorg financieel toegankelijk blijft, ook voor mensen die (binnen het gezin) zorg uit meerdere domeinen ontvangen en daardoor met meerdere eigen bijdragen worden geconfronteerd.

2. Wie zijn betrokken?

Clënten maatschappelijke ondersteuning, Wlz-verzekerden die zorg ontvangen, VNG, gemeenten, zorgkantoren, het CAK, zorgaanbieders, belangenorganisaties voor cliënten.

3. Wat is het probleem?

Door de huidige hoogte van de bijdragen voor zorg en ondersteuning kan er onwenselijke ophoping van kosten ontstaan voor gezinnen die gebruikmaken van zorg uit meerdere domeinen (Wlz, Zvw, Wmo 2015). Dit maakt de zorg of ondersteuning financieel minder toegankelijk.

4. Wat is het doel?

Het vergroten van de financiële toegankelijkheid van de zorg en het tegengaan van de ophoping van zorgkosten van mensen (binnen gezinnen) die uit meerdere wetten zorg of ondersteuning krijgen. Met de invoering van het abonnementstarief voor Wmo-maatwerkvoorzieningen en pgb's wordt de eigen bijdrage onafhankelijk van zorgomvang, inkomen, vermogen en huishoudsamenstelling. Daarmee zal de uitvoering eenvoudiger worden en zorgt de maatregel voor een reductie van administratieve lasten. Doordat de bijdrage voor Wmo-maatwerkvoorzieningen voor midden en hoge inkomens omlaag gaat, wordt voor hen de stapeling van zorgkosten tegengegaan. Juist voor deze groep kon de stapeling flink oplopen. Daarnaast zorgt het verlagen van de vermogensinkomensbijtelling ervoor dat het eigen vermogen minder zwaar meeweegt in de berekening van de eigen bijdrage. Hierdoor valt de eigen bijdrage lager uit. Ook is het doel dat mensen geen facturen meer krijgen die een periode betreffen die verder dan 1 jaar terug ligt. Dit wordt als een ongewenste situatie beschouwd, aangezien de schuld van een dergelijke (stapel)factuur buiten de invloedssfeer van de cliënt ligt. Als laatste wordt de overgangstermijn in verschillende situaties rondom de opname in een Wlz-instelling en accommodatie voor beschermd wonen verkort.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

De hoogte van de eigen bijdrage is grotendeels geregeld krachtens de Wmo 2015 en de Wlz. De hoogte van de bijdrage is alleen via regelgeving aan te passen. Door middel van de sturing door het Rijk kunnen maatregelen worden genomen om de kosten die de verschillende inkomensgroepen aan zorg en ondersteuning besteden beperkt te houden.

6. Wat is het beste instrument?

Wijziging van het Besluit langdurige zorg en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 waarin de hoogte van de eigen bijdrage voor Wlz-zorg en maatschappelijke ondersteuning wordt geregeld. Met deze algemene maatregel worden per 1 januari 2019 het Besluit langdurige zorg en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 gewijzigd en wordt geregeld:

- een vaste maximale bijdrage van €17,60 per bijdrageperiode voor maatwerkvoorzieningen en persoonsgebonden budgetten (pgb's) in de zin van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo 2015), niet zijnde beschermd wonen, woningaanpassingen en opvang,
- de halvering van de vermogensinkomensbijtelling voor de eigen bijdragen in de Wlz en Wmo 2015 (van 8% naar 4% van het vermogen),
- de overgangstermijn van de lage naar hoge eigen bijdrage (en andersom) wordt verkort voor drie situaties rondom opname in een Wlz-instelling of accommodatie voor beschermd wonen (van 6 naar 4 maanden), en
- de periode waarover het CAK met terugwerkende kracht een eigen bijdrage mag opleggen wordt verkort: van 3 naar 1 jaar.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven en overheid?

De meeste burgers betalen minder voor hun zorg of ondersteuning, o.a. als gevolg van de halvering van de vermogensinkomensbijtelling. Met het abonnementstarief worden administratieve lasten voor gemeenten en cliënten vermindert, als ook de kans op stapelfacturen. Met een aparte maatregel wordt het eventuele optreden van stapelfacturen in de Wmo en Wlz verder aangepakt: deze mogen maar tot maximaal 1 jaar teruggaan. De

overheid derft kosten vanwege de verminderde inkomsten aan eigen bijdragen van zorgafnemers. Deze kosten moeten door de algemene middelen worden gedekt.